

Katedra Prawa Gospodarczego i Prawa Handlowego
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

Przewodniczący
Rady Dyscypliny Nauki Prawne
dr hab. Wojciech Morawski prof. UWM

RECENZJA

**w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne
dr Aleksandrze Sikorskiej-Lewandowskiej**

W związku z powołaniem mnie uchwałą Nr 101/RDNP/2023 Rady Dyscypliny Nauki Prawne Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu z dnia 24 października 2023 r., na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr Aleksandrze Sikorskiej-Lewandowskiej, niniejszym zgodnie myśli art. 221 ust. 8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r., poz. 742 ze zm.; dalej przywoływana jako: ustawa) przedkładam recenzję wraz z oceną, czy osiągnięcia naukowe Kandydatki odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy oraz odpowiedzią na pytanie: czy Habilitantka wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej, o czym jest mowa w art. 219 ust. 1 pkt 3 ustawy. Recenzja nie obejmuje przy tym oceny innych płaszczyzn aktywności akademickiej Kandydatki, tj. działalności dydaktycznej i działalności organizacyjnej, albowiem wykraczałaby poza ustawową rolę recenzenta.

I. Przebieg pracy naukowej Habilitanta i ocena spełnienia wymagania, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1 ustawy

W świetle przekazanych akt postępowania habilitacyjnego, Pani Aleksandra Sikorska - Lewandowska tytuł zawodowy magistra prawa uzyskała 14 maja 2001 r. po ukończeniu studiów prawniczych na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Następnie na mocy uchwały Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu z dnia 16 kwietnia 2013 r. uzyskał stopień doktora nauk prawnych na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Sankcje wadliwych uchwał rad nadzorczych spółek kapitałowych i spółdzielni”. Funkcję promotora w tym przewodzie sprawował dr hab. Zbigniew Kwaśnicki prof. UMK, a recenzentami byli: dr hab. Katarzyna Bilewska, prof. UW i dr hab. Zbigniew Kuniewicz, prof. USz. Kandydata posiada zatem stopień doktora, co jest potwierdzone odpowiednim dyplomem, a nadto odpisem stosownej uchwały. Nie są mi znane okoliczności, aby została stwierdzona nieważność postępowania poprzedzającego nadanie stopnia doktora, albo aby zostało ono wznowione bądź też stwierdzona została nieważność tej uchwały, czy też było prowadzone jakieś postępowanie nadzwyczajne mające to na celu. Stwierdzam zatem, że Habilitantka spełnia warunek, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Należy też nadmienić, że Habilitanta w okresie od 1 października 2016 r. do 30 września 2018 r. był zatrudniony na stanowisku asystenta w Katedrze Prawa Handlowego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, a następnie od 1 października 2018 r. do dnia dzisiejszego na stanowisku adiunkta w Zakładzie Prawa Handlowego stanowiącego część Katedry Prawa i Postępowania Cywilnego. Obecnie o zmianach Habilitantka jest pracuje jako adiunkt w Katedrze Prawa Handlowego, Morskiego i Postępowania Cywilnego, Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Biorąc pod uwagę względnie długi czas, który upłynął od uzyskania stopnia naukowego doktora Kandydatka miała dobre podstawy do właściwego rozwoju naukowego oraz

pomnożenia dorobku publikacyjnego. A czas jaki upłynął od wcześniejszych postępowań habilitacyjnych mimo, że nie zakończyły się one nadaniem stopnia doktora habilitowanego, habilitanta wykorzystano do znacznego zwiększenia dorobku naukowego. Zaś ponowny wniosek i jego treść świadczy jedynie pozytywnie o habilitantce w sferze jej rozwoju naukowego oraz pokazuje osiągnięcie przez poziomu badawczego jaki powinien reprezentować doktor habilitowany.

II. Kwalifikacja formalna osiągnięć naukowych

Habilitant w swoim Wniosku „przewodnim” z dnia 2 czerwca 2023 r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne określiła osiągnięcie naukowe, stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Jest nim pozycja książkowa wydana nakładem Wydawnictwa C.H.Beck pt. *Status prawny zarządcy nieruchomości, Warszawa 2023, ss. 342; ISBN 978-83-8291-170-1; ISBN e-book 978-83-8291-171-8*). Pod względem formalnym stanowi ona monografię naukową w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy, a więc wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a. Recenzentem wydawniczym był: prof. dr hab. Adam Doliwa. Nie ma wątpliwości, że jest to recenzowana publikacja książkowa, z założenia przedstawiająca określone zagadnienie naukowe w sposób oryginalny i twórczy, napisana z użyciem właściwego dla dyscypliny naukowej nauki prawne aparatu naukowego, a w tym opatrzona wymaganymi przypisami i bibliografią, a zatem spełniająca kryteria monografii naukowej określone § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie ewaluacji jakości działalności naukowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 661).

Jest to jedyne osiągnięcie naukowe wskazane we Wniosku „przewodnim” Kandydatki o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Wśród pozostałych osiągnięć Habilitantka po uzyskaniu stopnia naukowego doktora to 75 publikacji, w tym: 8 monografii (4 monografie jednoautorskie i 4 monografie współautorskie), 12 rozdziałów w monografiach wieloautorskich, 55 artykułów i glos (w tym w czasopismach zagranicznych).

Zgodnie z art. 220 ust. 1 ustawy wniosek Habilitanta ma zawierać omówienie dorobku co winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej. Zarówno wskazanie dorobku jak i jego omówienie zawiera odpowiednia część Autoreferatu obejmuje m.in. wykaz osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy.

III. Ocena osiągnięcia naukowego, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy

Przechodząc do oceny monografii pt. „*Status prawny zarządcy nieruchomości*”, jako dzieła stanowiącego podstawę postępowania habilitacyjnego, to zostało ono wydane w 2023 r. nakładem Wydawnictwa C.H. BECK. Książka liczy ss. 342 stron druku na klasycznym formacie B5. Monografia składa się z ośmiu rozdziałów a także wstępu i podsumowania. W pierwszym rozdziale Autorka analizuje jedno z podstawowych zagadnień dla jakim jest prawne pojęcie zarządzania nieruchomościami na tle szerszego pojęcia zarządu majątkiem w prawie prywatnym. Drugi rozdział został poświęcony przybliżeniu regulacji prawnej zarządzania nieruchomościami na

przestrzeni czasu. Przy zastosowaniu metody historyczno-prawnej Habilitantka pokazuje zmiany jakie następowały w regulacjach prawnych dotyczących zarządzania nieruchomościami od początku jej istnienia na ziemiach polskich po stan obecny. Trzeci rozdział prezentuje podstawy prawne i elementy modelu prowadzenia działalności związanej z zarządzaniem nieruchomościami. W tym rozdziale Autorka pokazuje ewolucję jaką przeszła ta działalność od zawodu jakim był do dnia 31 grudnia 2013 r. po wprowadzoną deregulację. Rozdział czwarty obejmuje aktualny stan prawny i charakterystykę podstaw prawnych wykonywania działalności zarządców nieruchomości. W piątym rozdziale, Habilitantka zawarła analizę podstaw prawnych stosunku zarządzania nieruchomościami, którego stroną każdorazowo pozostaje zarządca nieruchomości. Rozdział szósty poświęcony jest omówieniu praw i obowiązków zarządcy nieruchomości, które zostały uregulowane w aktach normatywnych. Rozdział siódmy zawiera zagadnienia dotyczące odpowiedzialności odszkodowawczej zarządcy nieruchomości, w tym jej charakter, źródła. Rozdział ósmy- i zarazem ostatni - zawiera analizę statusu podmiotowego zarządcy nieruchomości jako zarządcy cudzego majątku. Każdy z poszczególnych rozdziałów zawiera cząstkowe analizy prezentowanych w nich zagadnień zebranych w podrozdziale zatytułowanym „Uwagi podsumowujące”. Wnioski uogólniające wraz z propozycjami zmian *de lege ferenda* Habilitantka zawarła w „Zakończeniu” swojej monografii.

Tytuł monografii sformułowany jest w sposób jednoznaczny i klarowny. Jest on prawidłowy pod względem kryteriów logiczności oraz poprawności użytej terminologii. Sam z siebie zapowiada zakres objęty analizą prawną dotyczącą zarządców nieruchomości. Zagadnienie to analizowane jest przez pryzmat przepisów prawa cywilnego jak również administracyjnych obowiązków osób wykonujących tą działalność. O potrzebie i nowości tego opracowania świadczy chociażby to, że jest to jedyne w Polsce kompleksowo prezentujące studium prawne statusu prawnego zarządcy nieruchomości. Przyjęte przez Autorkę metody badawcze są adekwatne do analizowanego zagadnienia. Jako podstawową metodę Habilitanta używa metody dogmatyczno-prawnej. Jako

zaś uzupełniająca metodę historyczno-prawną. W tym zakresie pewien niedosyt może wywoływać brak szerszego korzystania z metody prawno-porównawczej, ale jest to usprawiedliwione specyfiką zagadnienie analizowanego w monografii.

Podjęta przez Habilitantkę tematyka jest istotna zarówno z doktrynalnego jak i praktycznego punktu widzenia. W pracy widoczne jest doświadczenie praktyczne Autorki, co tylko wzbogaca jej monografię o propozycję rozwiązania praktycznych problemów z jakimi muszą borykać się zarządcy. Rozwiązania te są tym bardziej ważne, bowiem posiadają podbudowę teoretycznoprawną. W monografii Autorka prawidłowo identyfikuje problemy dotyczące aspektów formalnoprawnych oraz materialnoprawnych w funkcjonowaniu zarządów nieruchomości. Problemy te wynikają nie tylko z braku jednej ogólnej definicji zarządu nieruchomością ale również z brak systemowego podejścia do zarządu nieruchomościami. To ostatnie stwierdzenie Autorka przyjmuje już na początku swojej monografii jako tezę badawczą. Brak spójnego system regulującego podstawy prawne funkcjonowania zarządców nieruchomości stanowi przeszkodę w funkcjonowaniu zarządców. Tą tezę weryfikuje na końcu jako prawdziwą. Dlatego też w pracy poszukiwała Ona sposobu stosowania poszczególnych częściowych regulacji odnoszących się do zarządzania nieruchomościami. Doniosłe znaczenie ma analiza zarządu nieruchomościami przez różne podmioty, zarówno realizujące te zadania na podstawie ustawy jak i na podstawie zawieranych umów. W każdym jednak przypadku mamy do czynienia z zarządem nieruchomością cudzą co habilitantka słusznie podkreśla. Taka konstatacja wpływa na sposób interpretacji przepisów ale także na przyjęty charakter prawny zarządu oraz status poszczególnych zarządców nieruchomościami. Na tym tle Habilitantka słusznie przyjmuje, że występują co najmniej dwie postacie zarządców cudzym majątkiem. Można nie zgodzić się co prawda z autorką, że niezbędne jest jedna kompleksowa regulacja zarządu nieruchomościami, ale zbliżenie charakteru prawnego i poszczególnych regulacji jest pożądana. Natomiast należy zgodzić się, że uregulowana powinna być umowa o zarządzanie nieruchomością cudzą, stanowiąca podstawę

działalności gospodarczej tym zakresie. Nie powinna to być jednocześnie regulacja szcążtkowa ale powinna obejmować szczególowe zagadnienia chociażby kwestie praw i obowiązków zarządcy.

Z punktu widzenia kwestii badawczych najistotniejsze wydają się wnioski zawarte w podsumowaniach poszczególnych rozdziałów także w Zakończeniu. Autorka dochodzi do wniosku, że konieczne jest ukształtowanie statusu zarządcy jako osoby fizycznej. Ty samym postuluje ona powrót do statusu sprzed 2013 r. W konsekwencji należy domyślać się, że takie samos stanowisko będzie Autorka prezentować w odniesieniu do innych zawodów objętych deregulacją. Mimo, że można mieć odmienne stanowisko, to nie umniejsza to doniosłości dzieła, które stanowi głos w dyskusji o statusie zarządcy nieruchomości.

Podsumowując tę część, wskazuje, że temat podjęty przez Habilitantkę jest istotny, a ustalenia podjętych badań zapełniają widoczną lukę w literaturze przedmiotu, przez co mają swoiście nowatorski charakter. Odnosząc się natomiast do poziomu merytorycznego ocenianej monografii wskazać można, że treść pracy zawiera dojrzałe rozważania teoretycznoprawne, wolne od błędów rzeczowych, stanowiące wzbogacenie polskich nauk prawnych. Można dowodnie stwierdzić, że pod względem merytorycznym Habilitantka w toku wywodów wykazała umiejętność samodzielnego opracowania istotnego tematu z zakresu nauk prawnych, stosownie do poziomu jej zaawansowania naukowego. Swoje poglądy na dany temat zawsze ma dobrze uzasadnione i poparte doktryną prawniczą lub właściwymi źródłami innego typu. Uwagę zwraca baza bibliograficzna, w której Autorka odnosi się do licznych pozycji literatury przedmiotu oraz aktów normatywnych a także judykatury. Warstwę źródłową recenzowanej monografii należy w tym kontekście uznać za kompletną, podkreślając przy tym rzetelność przeprowadzonej kwerendy.

Przedłożona monografia stanowi znaczny wkład Habilitantki w rozwój nauk prawnych w zakresie prawa publicznego.

III. Opinia o aktywności naukowej, o której mowa w art. 219 ust. 1 pkt 3 ustawy

Z przekazanych materiałów a także dokonanej przez recenzenta kwalifikacji formalnej osiągnięć naukowych wynika, że Habilitantka jest autorem 75 publikacji wydanych po uzyskaniu stopnia doktora, w tym: 4 monografie autorskich, 4 monografie współautorskich, 12 rozdziałów w monografiach wieloautorskich, 55 artykułów samodzielnych oraz współautorskich, w tym artykuły w czasopismach zagranicznych. Pełna lista publikacji znajduje się w wykazie osiągnięć załączonych do Autoreferatu.

Opublikowane monografie zarówno autorskie jak i współautorskie, należy ocenić jako dzieła wartościowe i potrzebne zarówno z punktu widzenia praktyki jak i doktryny prawa. Oceniając artykuły naukowe Habilitantki, należy odnotować, że ilość publikacji od nadania stopnia doktora jest duża ilościowo jak i jakościowo. Niezależnie od indeksacji i przypisanej ilości punktów ministerialnych Kandydatka publikowała w uznanych czasopismach krajowych i co ważne także poza swoim macierzystym ośrodkiem naukowym. Artykuły zostały opracowane na dobrym lub bardzo dobrym poziomie merytorycznym.

Co należy podkreślić, że Habilitantka po 2018 r. opublikowała: 5 monografie samodzielnych i współautorskich, 10 rozdziałów w monografiach wieloautorskich, 35 artykułów i glos. Świadczy to o znacznym wzroście aktywności badawczej Pani dr Aleksandrze Sikorskiej-Lewandowskiej od poprzednio zakończonej procedury habilitacyjnej. Takie działania należy ocenić bardzo pozytywnie. Okres ten wpłynął również na jakość prac badawczych oraz wniosków jakie Habilitanta w nich umieszcza. Publikowanie w czasopismach zagranicznych, również świadczy o dojrzałości badawczej habilitantki, która jest gotowa do prowadzenia samodzielnych prac badawczych i prowadzenia prac badawczych doktorantów. Tym samym ewentualne zarzuty jakie mogły być podnoszone w tym zakresie w poprzednich procedurach obecnie nie są zasadne.

Aktywność naukowa Habilitantki nie przejawia się wyłącznie poprzez publikacje prac badawczych, ale również poprzez udział w konferencjach naukowych, podczas których prezentował referaty naukowe a także prezentowała wypowiedzi oraz uczestniczyła w dyskusjach naukowych. W odniesieniu do prac organizacyjnych Habilitantka brała udział w ośmiu komitetach organizacyjnych oraz odpowiadała za poziom naukowy sześciu konferencji naukowych pełniąc funkcje – kierownika naukowego. Dodatkowo należy zwrócić uwagę na uczestnictwo dr Aleksandry Sikorskiej-Lewandowskiej w programach finansowanych ze środków europejskich w latach 2019-2022. W ocenie recenzenta jest to wystarczająca ilość podjętych działań na niwie pozyskiwania uczestnictwa w grantach i programach przez Habilitantkę. Aktywność grantowa czy udział w pracach badawczych Habilitantki jest wystarczająca na tym etapie jej rozwoju naukowego. Jedynie na marginesie należy zaznaczyć, że w niektórych wypadkach habilitanci wykazują mniejsze zaangażowanie organizacyjne zarówno w sferze grantowej jak i aktywnym uczestnictwie w konferencjach. Za pozytywne należy ocenić członkostwo Pani dr Aleksandry Sikorskiej-Lewandowskiej w trzech Towarzystwach Naukowych związanych z jej działalnością badawczą. Podkreślić należy, że nie wszyscy habilitanci uczestniczą w tego typu organizacjach. Pokazuje to także, że Pani Doktor widzi w tego typu współpracy możliwość rozwoju naukowego oraz promocji prowadzonych badań naukowych. Te działania należy ocenić bardzo pozytywnie w obu tych płaszczyznach. Za wystarczające należy ocenić realizację przez habilitantkę, staży naukowych i dydaktycznych. Co ważne zostały one zrealizowane po 2018 r. co potwierdza znaczny rozwój Wnioskodawczyni w każdym wymaganym przepisami obszarze. W ocenie recenzenta ilość staży oraz ich zakres wskazuje na korelację z zakresem jej zainteresowań naukowych. Taki sposób kształtowania swojego rozwoju trzeba ocenić pozytywnie, jako pokazujący dojrzałość badawczą Habilitantki. Wśród aktywności naukowych i organizacyjnych nie można pominąć pełnienia funkcji recenzenta w znanych czasopismach naukowych. Mimo, że doktorantka tego nie wskazuje, to obowiązkiem recenzenta jest nie tylko ocena samego wniosku,

ale również wskazanie innych znanych mu form współpracy naukowej Habilitantki. W tym zakresie warto wspomnieć, że doktoranta w ramach swojej działalności regularnie uczestniczy we współpracy pomiędzy katedrami prawa handlowego realizującymi wspólne seminaria. Jedną w tych katedr jest Katedra w której Pracuje Habilitantka, oraz kierowana przez recenzenta Katedra Prawa Gospodarczego i Prawa Handlowego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego. W trakcie takiego seminarium swoje prace badawcze prezentowała też Habilitantka. Pokazuje to, że poszukuje ona samodzielnie współpracy środowiskiem naukowym i poszerza jej zakres, a także że jest aktywnym uczestnikiem takiej współpracy. Wniosek ten potwierdza również wykazany przez Habilitantkę zakres współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym oraz uczestnictwo w zespołach eksperckich. Pozytywnie należy również ocenić to, że Pani dr Aleksandra Sikorska-Lewandowska wykonując działalność zawodową współpracuje z wieloma podmiotami dzięki czemu może w praktyce weryfikować swoje tezy badawcze zawarte w publikacjach naukowych.

Jednakże spełnienie ustawowej przesłanki „istotnej aktywności naukowej” powinno przekładać się na uzyskanie w środowisku autorytetu specjalisty w zakresie reprezentowanej dyscypliny naukowej oraz na rozpoznawalność, której głównym miernikiem są cytowania publikacji przez innych autorów. W tym zakresie należy uznać, że publikacje habilitanta spełniają ten warunek. Taki wniosek uzasadniają też dane naukometryczne związane z ilością cytowań oraz indeksami a także ilość punktów jakie reprezentują łącznie publikacje habilitantki (2349 pkt.). Jest to już na tym etapie pokaźny dorobek nie tylko w zakresie ilości ale też w odniesieniu danych punktowych. Dane naukometryczne w pełni uzasadniają spełnieniu wymagań do nadania stopnia doktora habilitowanego Pani dr Aleksandrze Sikorskiej-Lewandowskiej.

W aktywności publikacyjnej Habilitantki można wyróżnić pewne nurty zainteresowań, w szczególności widoczne są trzy: 1) wadliwość uchwał spółek

i spółdzielni – który należy zaliczyć do szeroko rozumianego prawa handlowego; 2) prawne aspekty funkcjonowania wspólnot mieszkaniowych – który należy zaliczyć do prawa cywilnego; 3) prawne aspekty zarządzania nieruchomościami – który obejmuje zagadnienia z pogranicza prawa cywilnego i publicznego prawa gospodarczego. Choć ustalona w ten sposób liczba obszarów badawczych nie jest może zbyt duża, ale specjalizacja w tych szerokich zakresowo obszarach, nie powinna stanowić przeszkody do uznania że Kandydatka odpowiada ustawowym przesłankom i tak świadczy o jego dość szerokich horyzontach badawczych.

Wszystko to świadczy o podejmowaniu przez Kandydatkę, różnorodnej i znaczącej aktywności na polu działalności naukowej, realizowanej w ramach współpracy krajowej i międzynarodowej z innymi uczelniami i instytucjami naukowymi, a w tym wiodącymi ośrodkami naukowymi krajowymi i zagranicznymi.

IV. Konkluzja

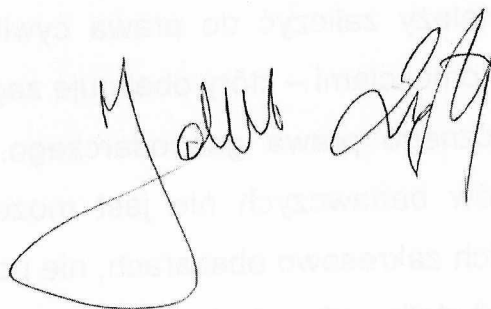
Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzam jednoznacznie, że przedłożone do oceny przez Kandydatkę osiągnięcie naukowe w postaci monografii pt. pt. Status prawny zarządcy nieruchomości, Warszawa 2023, ss. 342; ISBN 978-83-8291-170-1; ISBN e-book 978-83-8291-171-8), stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki prawne, a zwłaszcza specjalności prawa nieruchomości.

Wyrażam także opinię, że Habilitantka wykazuje się w pozostałym zakresie aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni i instytucji naukowej, która charakteryzuje się istotnością.

Biorąc to pod uwagę konstatuje, iż dr Aleksandra Sikorska-Lewandowska spełnia warunki ustawowe do uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne i wnoszę o dopuszczenie jej do kolejnych etapów postępowania w sprawie nadania jej

stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Olsztyn, 30.12.2023 r.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. J. J.', written over a large, faint circular stamp or watermark.